

julius 10-én megszüntette és Aranitzky nyugdíjaztatását elrendelte. A Földes-féle orvosi bizonyítvány és a belügyminisztérium határozata közé esik a birtok eladása. Aranitzky elmebaja az előadottak szerint feltétlenül tudott dolog volt Nikolics Izidor főszolgabíró előtt. És 1902. június 27-ikén az elmebajos községi jegyzővel aláírtak egy szerződést, amelyben a jegyző 150 holdas birtokát — amely legalább 120—150.000 koronát megért — 36.400 koronáért eladja Pankovics Ottó nyugalmazott táblabírónak. Ez a Pankovics pedig senki más, mint Nikolics főszolgabíró apósa. A kiskorúak nevében a megyei árvászéki ügyész perelte be Pankovicsot és csak 1909-ben jutott először ítélethez. Pankovics minden módon huzta a pert, mindent megfélembezett, mindenre halasztást kért, mert addig ő élvezte a föld jövedelmét. 1909. március 29-én ítélt ebben a perben először az ujvidéki törvényszék és érvénytelennek nyilvánította a szerződést. Ezt az ítéletet 2415/909. szám alatt 1909. október 5-én feloldották és a bizonyítás kiegészítését rendelték el, ami meg is történt. És az ujvidéki törvényszék 1910. december 31-én ismét kimondta, hogy a szerződés elmebaj miatt semmis. Ezt az ítéletet a szegedi tábla is helybenhagyta, lesújtó bírálatot mondva benne a szolgabíróról, aki különben a birtokot hozományképp kapta és kezelte. A nyolc éves per néhány nappal ezelőtt fejeződött be a Kurián A Kuria az ítéletet helybenhagyta és így a szerződés véglegesen érvénytelen.

— **Török tiszték Szegeden.** A Nap írja: A Hódmezővásárhelyről Szegedre camogó vicinális egyik elsőosztályú kocsiában három érdekes, idősebb ur utazott tegnap délután. Az egyik ur őszszakállu, érdekes, barnaarcu, erőteljes és elegáns ember, két kísérője is ötvenkörüli, teljesen európai ur, mindhármuknak fején azonban piros fez. Törökül beszélnek, de bécsi újságot olvasnak. Nevetve nyújtja az egyik ur társának a jól értesült Pressét.

— Mennyire nem ismerik a helyzetet, mennyire nem ismernek minket és mennyire nagyképűek ezek az osztrák lapok, — mondja.

— Nem baj — feleli a másik ur — úgy sem a lapok döntenek el a harcot, hanem a mi csapataink.

Világos, hogy ezek az urak törökök. Bemutatkoztunk és kitűnik, hogy az öregebb ur *Abdishah Abraham török lovasezredes*, kísérői pedig egy török lovassági őrnagy és egy magasrangú katonai állatorvos. Három hete járják már a Csallóköz, Veszprém, Zala és Tolna nagyobb városait, most pedig átjöttek az Alföldre. Előbb *Csabán*, majd *Makón* és *Hódmezővásárhelyen* voltak. Most utaznak Szegedre. Lovakat vásárolnak a török hadseregnek.

— **Károk.** Makón ma kezdték meg a hadgyakorlatok okozta károk megfizetését, illetve fölbecsülését. E célból a hadügyi kincstár képviselőjében egy honvédszázados és hadbiztos százados érkeztek Makóra, akik a helyszínen egyezkednek az érdekelt gazdákkal és ha sikerül a megegyezés, akkor mindjárt ki is fizetik a megállapított kártalanítási összeget. Hét járási székhelyen működik hét külön kártfizető katonai bizottság. A katonai kiküldöttek mellett egy a polgári hatóság tisztviselőiből kiküldött vegyes bizottság is működik, amelynek az a feladata, hogy ha a katonai megbízottaknak nem sikerül megegyezni a kártérítési összegben a kárvallott gazdával, akkor ott a helyszínen felbecsüli a kárt és ezen becslés alapján az elsőfokú közigazgatási hatóság ítéli meg a követelést. A makói polgármesteri hivatalnál százharmincnyolc gazda jelentette be a kártalanításra való igényét. Az összes követelések egész összege körülbelül hetvenezer koronát tesz ki. Ha mind a hét járásban ennek az összegnek az arányában vannak bejelentve a károk, akkor az egész félmillió koronájába kerül a hadügyi kincstárnak, ami aránylag nem is olyan sok.

— **Békésmegye legtöbb adófizetőinek** névsora háromezer koronán felül a következő: Wenckheim Dénes gróf (Doboz) 35.223, Almásy Dénes gróf (Gyula) 34.014, Wenckheim Géza gróf (Gerla) 29.850, Blankenstein Pál gróf (F.-Gyarmat) 18.449, Horgossy K. Imre (Szeghalom) 17.864, Geiszt Gyula (Kondoros) 13.722, Károlyi Mihály gróf (Nagyszénás) 9371, Wenckheim István gróf (Lénárdfalu) 9264, Bolza Pál gróf (Szarvas) 9136, Bolza Géza gróf (Szarvas) 8686, Wenckheim Ferenc gróf (Szeghalom) 7624, Hoyos Miksa gróf (Kaldányi) 7043, Wodianer Albert báró (Komját) 7023, Székács József (Szentetornya) 6848, Haasz Antal (Sámson) 6393, Wolfinger Miksa (Sámson) 6329, Beliczey Géza (Csaba) 6212, Zselénszky Róbert gróf 6195, Montag Sándor (Szentetornya) 5721, Horgosi Káráz I. (Szeghalom) 5671, Lederer László (Öcsöd) 5661, Bohn Mihály (Csaba) 5178, Koczinszky Mihály (Csaba) 4980, Juranek Sándor (Szentetornya) 4935, Péter András (Szeghalom) 4145, Jakabfy Jenő (Szeghalom) 3997, Nemes Albert gróf (Csorvás) 3982, Weisz Mór (Gyula) 3520, Schwarz Ferenc (Szeghalom) 3298, Vécsey M. báró (Mezőberény) 3266, Lederer Rudolf (B.-Szentandrás) 3182, Janurik Pál (Szarvas) 3029 korona. A névsorban Justh Gyula (Szentetornya) 2780 koronával szerepel.

— **Budapesten a diákságnak nincs lakása.** Néhány év előtt a Lágymányos vidéke teljesen elhagyatott, kopár terület volt. Azután odaépítették az új *műegyetemet* és ma virágzó városrész. Főképpen tehát az új műegyetemnek köszönheti életét. És mi történt? Annak a környéknek a *háziurak csak úgy adnak ki lakást, ha a főbérlet kötelezőleg kijelenti, hogy albérletet nem vesz.* Az egyetemi hallgatóságnak nagy része vidékről jön a fővárosba, nem igen lehet se főbérlet, se háztulajdonos, de mégis az egyetem közelében szeretne lakni. De ez lehetetlen, mert a háziurak elfelejtve, hogy házuk értékességét a közellevő egyetemnek köszönhetik, száműzték a műegyetemi hallgatókat. Azt sem lehet követelni az egyetemi polgároktól, hogy dülledő régi házakban, egészen szegény embereknél lakjanak. De, úgy látszik, vagy ezt kell tenniük, vagy pedig messze hurcolkodni a műegyetemtől, mert ebben a városban a háziurak az emberi sorsok urai is.

— **A bajai példa.** Ha nagyon rossz viccet akarnék csinálni, azt mondhatnám, hogy Baján bajok vannak a telefon körül. De, édes istenem, hol van rendben a telefon? Mindenütt mizériák vannak, örjítő, borzalmas, végzetes, sirbavivő mizériák. Baján azonban megkezdtek a radikális harcot a „telefon, mint merénylet az idegek ellen“ című intézmény ellen. Tessék elolvasni.

Baja kereskedőinek körében mozgalom indult meg az irányban, hogy egyetemes elhatározással e napokban mindnyájan leszereltetik a telefonjukat a gyakori kapcsolási zavarok miatt. A postafőnök szerint a kapcsolási zavarok a nagy forgalom miatt állanak elő, melynek lebonyolítása a telefonhelyiség szűk volta miatt lehetetlen. A bajai kereskedők eljárásukkal a hivatal kibővítését akarják kieszközölni.

Ugy van, úgy van, viharos helyeslés minden oldalról. Éljenek a bajai kereskedők és kövessék a példájukat mindenütt az országban, ahol nagyon nagyok a bajok. Szegeden mindenesetre olyan érzelmekkel köll olvasni ezt a *telefon-jelentést*, mint a jövő zenéjét. Örüljünk, hogy nálunk még nincs ilyen nagy baj. És busuljunk, mert még lehet.

— **Állandó eset.** A kereskedőket érdeklő ítéletet hozott tegnap Arad város tanácsa. *Braun* Ármin budapesti szőnyegkereskedő, hogy a forgalmat növelje, több ezer korona értékű szőnyeget leküldött *Rubinstein* Mór aradi szállító címére. A szállítóval azonban megegyezett, hogy az ne váltsa ki az árukat, melyet később elárvereztek. Rubinstein azt

maga megvette és olcsón eladogatta. Az aradi kereskedelmi testületék Rubinsteint feljelentették, de a rendőrbíró fölmentette. A városi tanács több száz koronára és az eladási összeg egy tizedének megfizetésére ítélte.

— **Uj párisi téli divat.** Párisban, mint a „Daily Mail“ írja, a hideg időre való tekintettel, a nagy szalonok már kiállították az új téli divatot, amelyet a Longchamps-on midienettekkkel és közismert demimondainekkel sétálni is küldtek. *Az új divaton, úgy látszik a bársony és a szőrme fog uralkodni.* Favorit a fehér szín és máris láthatók voltak fehér bársony és hermelin délutáni toalettek, amelyeknél pompásabbat még egy divat sem produkált. A hermelin-kosztümök alsórése szőrméből, a felsőrése pedig panierszerű selyem musszelin-drapériából. Hasonlóak a bársonykosztümök is, csak hogy azokon a mély gallért rókaszőrből, vagy cobolyprém-ből állítják össze. Érdekes, hogy a többi kosztümökön a szőrmét, rendszeren rókaprém, épp oly színre festik, mint amilyen a ruha szövete. A szoknyák valamivel bővebbek, mint tavaly. A Rőbespierre-modell predominál és sok zsakett pontos utánzata azoknak, amelyeket a forradalom idején viseltek. Az új télikalapok vagy feketék, vagy fehérek, puha filcből, drága tollakkal diszitve.

— **Drága Berlin.** Berlinből írják, hogy nemcsak a munkásság, hanem a lateinerosztály is megmozdult, hogy állást foglaljon az általános drágaság ellen. Tegnap a kereskedelmi alkalmazottak egyesülete tartott nagy tiltakozó népgyűlést. Ha számításba vesszük, hogy a német fővárosban több száz ezer kereskedelmi alkalmazott van, úgy képet alkothatunk magunknak arról, hogy a kereskedelmi alkalmazottak demonstrációja méltóságos volt. A gyűlésen résztvettek a Hanzaszövetség kiküldötte is. A gyűlés szónoka rámutatott arra, hogy Berlinben a megélhetési viszonyok száz százalékkal emelkedtek néhány év óta; a hus, tej, kenyér ára elviselhetetlen.

— **Dráma a pályaudvaron.** Budapestről jelentik: Ma reggel a ferencvárosi pályaudvaron több földmivestársával együtt Budapestre érkezett *Klapi* Ignác tizenhét éves párkányi földmives. Amint kifelé haladt a peronon, egy fiatalember ugrott elő, revolverét Klapi jobbhalántékához nyomta, belelőtt és eliramodott. Klapi eszméletlenül terült el, társai fektették le egy padra. A merénylet mind ezideig nem fogták el. A halálosan sebesült embert a Szent István-kórházba vitték. Klapi utitársai azt mondják, hogy a revolvermerénylet mögött valószínűleg *szerelemi historia* lappang és a merénylő Klapi vetélytársa. Klapi ugyanis vőlegény volt és menyasszonya Pesten szolgált. Klapi már régebben mesélte, hogy elcsábították menyasszonyát és azt is mondta, hogy azért megy Pestre, hogy a csábítóval leszámoljon. Valószínű, hogy ez tudott Klapi érkezéséről és rálesett a pályaudvaron.

— **Néma vőlegény és menyasszony.** Kaposvárról jelentik: A somogy megyei Komlásd község anyakönyvvezetője előtt megjelent egy néma jegyespár, akik tolmács segítségével és jelekkel adták az anyakönyvvezető tudtára, hogy házasságra akarnak lépni. A vőlegényt *Fleischer* Jánosnak hívják, bányamunkás, a menyasszony neve *Radócsay* Margit.

— **A telefon szerencseszámjai.** Nemcsak Kisnagynak, Törökországénak vannak szerencseszámjai. Van a telefonnak is. Megtörtént, hogy egy fiatalember, erősen tagolva